

For disse massemedier gælder, at de vil kunne sammenlignes enten med trykte skrifter eller med radio- og fjernsynsvirksomhed, hvorfor bestemmelsen henviser til såvel stk. 1 og stk. 2 samt stk. 3. Der kan således både for så vidt angår hovedpersonkredsen og kredsen af andre, der er omfattet af vidnefritagelsen, henvises til det ovenfor anførte.

Kilder og stof, der er omfattet af beskyttelsen. Unavngivne og anonyme kilder m.v.

Bestemmelsen i den gældende regel i retsplejelovens § 172, stk. 1, er begrænset til forfatter og kilder til unavngivne artikler og meddelelser. Efter ordlyden er vidnefritagelsen knyttet til unavngivne artikler og meddelelser. Bestemmelsen må antagelig forstås således, at fritagelsen omfatter den person, som oplysningerne i artiklen hidrører fra, uanset om artiklen eller meddelelsen i sig selv er navngivet. I så fald er der ikke spørgsmål om kildebeskyttelse med hensyn til forfatteren. I overensstemmelse hermed foreslås bestemmelsen omformuleret. Den foreslås endvidere udvidet til at omfatte unavngivne fremstillere af fotografier og andre billeder og unavngivne personer, der er vist på sådanne billeder eller uden identifikation er omtalt. Herved skabes der ligestilling mellem den trykte presse og de elektroniske medier.

I et dagblad kan f.eks. forekomme unavngivne fotografier, der afbilder unavngivne personer, som giver oplysninger eller lader sit interviewe.

Følgende vil være dækket af bestemmelsen:

1. En unavngiven forfatter eller journalist.
2. En unavngiven fotograf eller billedkunstner.
3. En unavngiven kilde.
4. En unavngiven interviewperson.
5. En unavngiven person på et billede, tegning eller anden lignende fremstilling.

For alle de nævnte personer gælder, at de er omfattet af kildebeskyttelsen, når de optræder unavngivet.

Med hensyn til hvilket stof i et skrift, der kan være genstand for kildebeskyttelse, bemærkes, at ordene »oplysning«, »artikel«, »fotografi« og »billedlig fremstilling« i stk. 1 lige så lidt som den gældende bestemmelse omfatter annoncer, der indrykkes unavngivet, f.eks. under billetmærke. Et dagblad vil således være forpligtet til at oplyse, hvem der er forfatter til eller har indrykket en annonce.

Derimod er unavngivne læserbreve ligesom alt andet redaktionelt stof omfattet af bestemmelsen. Dette er muligvis en udvidelse af beskyttelsen i forhold til gældende ret, jf. antagelsen side 59 i betænkning nr. 316/1962 om vidner, hvorefter læserbreve ligesom annoncer ikke omfattes af kildebeskyttelsen.

I radio- og tv-udsendelser medvirker flere i fremstillingsfasen. Også disse andre medvirkende er dæk-

ket af vidnefritagelsen, når de ikke er navngivet. Det gælder - under samme forudsætning - også personer, der optræder i udsendelser i radio og tv. Ved radio og fjernsyn kan kildebeskyttelse imidlertid ikke som ved skrifter alene knyttes til spørgsmålet, om de agerende personer er unavngivne.

Journalister m.fl. ved radio og fjernsyn, der ikke »optræder«, men som laver forskellige former for research eller lignende til en udsendelse, vil på samme måde som deres kolleger ved den trykte presse kunne være anonyme, hvis ikke deres navn fremgår eller anføres. Anderledes forholder det sig imidlertid, når journalister og optrædende/gæster udtaler sig i radio eller optræder på tv-skærmen. At være unavngiven - anonym - i disse situationer frembyder således større vanskeligheder. Det afgørende er, om der er givet den pågældende tilsagn om at kunne medvirke uden at kunne identificeres, og der er truffet rimelige foranstaltninger til sikring af, at den pågældende ikke kan identificeres. Der henvises endvidere til § 18, stk. 1, nr. 3 og 20, stk. 1, i lovforslaget samt bemærkningerne til disse bestemmelser.

Herefter vil følgende være dækket af bestemmelsen:

1. En »anonym« forfatter eller programmerarbejder.
2. En »anonym« fotograf eller billedkunstner.
3. En »anonym« kilde.
4. En »anonym« interviewperson.
5. En »anonym« person, der optræder i et indslag, billede eller anden lignende fremstilling.

For alle de nævnte personer gælder, at de er omfattet af kildebeskyttelsen, når de optræder anonymt. Ved radio- eller fjernsynsvirksomhed kan kildebeskyttelse ikke som ved skrifter knyttes til spørgsmålet, om de agerende personer er unavngivne.

Kildebeskyttelsen efter § 172, stk. 2, omfatter principielt alt stof og alle udsendelser og programmer, der sendes af de ovennævnte radio- og fjernsynsvirksomheder. Også her kan der meget vel foreligge den situation, at kun dele af udsendelsen indeholder en eller anden form for anonym medvirken. Det er i disse tilfælde kun den del, som journalisten eller programlederen m.fl. kan påberåbe sig kildebeskyttelse i relation til. Dog gælder på linie med annoncer i den trykte presse, at reklameindslag, der sendes i radio og fjernsyn, ikke er omfattet af kildebeskyttelsen.

Bestemmelserne i stk. 5 og 6 angiver begrænsningerne i vidnefritagelsen. Bestemmelserne er en ordret gengivelse af Medieansvarsudvalgets flertals forslag til begrænsninger i vidnefritagelsen. Bestemmelserne afløser retsplejelovens § 172, stk. 2.

Der henvises herved til den indgående beskrivelse